

Iza Strehar

NENAVADNO ODKRITJE

LIKI

SIVKA (zajčica)

RJAVČEK (zajček)

BELKO (zajček)

GOSPA SIVINA (zajklja)

GOSPOD BELJAK (zajec)

GOSPOD RJAVINA (zajec)

ZMAJČEK RDEČE BARVE

ZMAJČEK MODRE BARVE

ZMAJČEK SIVE BARVE

LISJAK

LISICA

VOLK

VEVERICA

ŠTORKLJA

SAMOROGI

Povzetek zgodbe: Mali zajčki najdejo v gozdu nenavadna, pisana jajca. Odnesejo jih v vas. Iz njih se skotalijo zmajčki, ki jih mali zajčki želijo imeti za svoje prijatelje, a odrasli zajci imajo z njimi druge načrte.

Starostna skupina: otroci, 3+

1. SLIKA

V GOZDU

Trije mali zajčki, Rjavček, Sivka in Belko se igrajo in tekajo po gozdu. Sivka je hitrejša od Rjavčka in Belka.

- RJAVČEK: Sivka, Sivka, kaj hitiš, počakaj naju, kam bežiš?
SIVKA *(se ustavi in jima zakliče)*: Rjavček, Belko, počasneli, za svoja leta zarjaveli.
BELKO: Komaj jedli smo kosilo, korenja je bilo obilo.
RJAVČEK: Moj želodček zdaj je poln, z lahkoto bi potonil čoln.
SIVKA: Če vaju ni tu, ko do pet preštejem, brez vaju stopinje svoje sejem. Ena... dva... tri... štiri... pet!

Rjavček in Belko jo dohitita.

- BELKO: Sva prispela, sva prispela, komaj sva te dohitela.
RJAVČEK: Za deklico si hitra, veš, vedno, kamorkoli greš.
SIVKA: Daj ne joči in ne stokaj, svojih šal mi tu ne pokaj.
BELKO: *(se ustavi in zastrmi v daljavo)*: Sivka, Rjavček, kaj je to? Tamle, kjer ni več svetlo?

Belko pokaže na jamo, ki se nahaja pred njimi.

- RJAVČEK: Raje se vrnimo, gotovo od medveda je brlog.
SIVKA: Strahopetna počasnela, sem noter medved niti šape spravil ne bi, kaj šele ogromne glave. Brlog to prav gotovo ni.
BELKO: Si upamo pogledat? Gremo raje tja posedat?

Belko z roko pokaže proti mali jasici.

- RJAVČEK: Strahopetec meni ona pravi in ti bi rad sedel na travi? Jaz grem notri, bo že videla, kako se moti.

Rjavček se negotovo približa jami.

SIVKA: Samo hecala sem se, ne rabiš dokazati se.

Rjavček še nekaj časa okleva, nato vstopi v jamo, Sivka in Belko se približata jami in pogledata v temo.

BELKO: No, pa imaš. Ti in jezik tvoj. Če Rjavček se ne vrne, krivda se na tebe zgrne!

RJAVČEK (*zakliče iz teme*): V redu sem! Našel sem zaklad in z vama delil bi ga rad! Si upata priti? Pogledat zaklad skriti?

Sivka in Belko se spogledata. Sivka nato odločno zakoraka v temo, Belko ji neprepričljivo sledi.

BELKO: Če se ne vrnem do mraka, se bo mama drla kot sraka!

Sivka in Belko prispeta do Rjavčka. Rjavček stoji ob ogromnem gnezdu, v katerem so tri velika pisana, svetleča jajca. Eno je modro, drugo rdeče in tretje sivo.

RJAVČEK (*navdušeno*): To čudo si poglejta in se od srca nasmejta!

SIVKA (*presenečeno*): Takih nima vrana, niti račka, od koga so ta lepa jajčka?

BELKO: Jih tu pustimo?

RJAVČEK: Raje jih s seboj nesimo!

BELKO: Ampak mama vedno opozarja, da v tuja gnezda se ne sega, drugače bo nastala zmeda.

SIVKA: Ampak tako so sama, zapuščena, krivda nam bo odpuščena!

RJAVČEK: Zajčki trije, jajca tri, vsak kar s svojim odhiti!

SIVKA: Jaz vzamem modrega!

RJAVČEK: Jaz rdečega... in belko sivega!

Vsak prime svoje jajce, Belko še nekoliko okleva, nato vseeno poprime sivo jajce in skupaj pričnejo prepevati in skakljati domov.

ZAJČKI SONG: *Našli skrite smo v temi,
Okoli pa nikogar ni.
Eno modro kakor morje,
Drugo rdeče kakor mak,
Tretje sivo kakor grad.*

*Prvo sveti se kot reka,
Drugo zažari kot ogenj,
Tretji skrivnostna je meglica,
Trije zajčki, s tremi jajčki,
Le kaj lahko se izvali.*

2. SLIKA V VASI

Rjavček, Belko in Sivka se veselo igrajo s tremi majcenimi zmajčki. Rdečim, modrim in sivim. Podajajo si žogo. Skupina odraslih stoji ob strani in jih zaskrbljeno opazuje.

- RJAVČEK: Še vedno se nismo zmenili, kakšna imena bi jim dodelili.
- SIVKA: Vsak lahko poimenuje svojega. Ti rdečega, Belko sivega in jaz modrega.
- BELKO: Jaz svojega poimenujem Sivček.
- SIVKA: Kako si neizviren! Samo zato, ker je barve sive? Torej bi bil zelenček, če bi imel barvo olive?
- BELKO: Tako to vendar gre! Zakaj misliš, da tebi je ime Sivka?
- SIVKA: Poimenovana sem po rožici!
- BELKO: Ne, poimenovana si po barvi svojega kožuščka. Če ne bi bila sive barve, ampak bele, ne bi bila Sivka, temveč Belka.
- RJAVČEK: Strinjam se z Belkom.
- SIVKA: Ampak tako je samo pri zajčkih, ki imamo več barv. Saj vendar ne trdiš, da lisjakom vsem Oranžek je ime?
- RJAVČEK: Nimajo vendar vsi lisjaki barve pomaranče.
- SIVKA: O, pa imajo.
- RJAVČEK: Videl sem že belega!
- SIVKA: Ja, ampak ne pri nas! Polarni lisjaki živijo na severu, kjer je vedno sneg! Zato pa so beli! Beli kot sneg.
- BELKO: To si si pravkar izmislila.
- SIVKA: Ne, si nisem. Resnično živijo na severu. Kaj nič v šoli ne poslušáš? Gospa Sivina nas je to učila!
- BELKO: Ja, ampak niso beli samo zato, ker je sneg bel!

Odrasli zajci, gospod Beljak, gospod Rjavina in gospa učiteljica Sivina stojijo ob strani in zaskrbljeno opazujejo zmajčke.

- G. BELJAK: Stvar je vendar resna, gospod Rjavina in gospa Sivina!

- G. SIVINA: Se strinjam z vami gospod Beljak, vendar kaj naj bi naredili? Te male živalice povsem ustrezajo opisu v knjigi. Po legendi, naj bi bili zmaji.
- G. RJAVINA: Oprostite izrazu, ampak, to je popolna bedarija! Zmaji vendar ne obstajajo.
- G. SIVINA: Se strinjam z vami, vendar, kaj nam je storiti? To niso volkovi, niti hijene ali žirafe. Podobni niso ničemer drugemu kot zmajem.
- G. BELJAK: Presenečen sem, kako lahko tako učena ženska kot ste vi, tako meni. Saj vendar veste, da so zmaji samo legenda, samo pravljica.

ODRASLI SONG:

Ga. SIVINA: *Seveda strinjam z vami se,
a kaj storiti nam je.
Kar piše v knjigah je resnica,
Za te zmaje pač krivica.*

VSI: *Kaj naj rečemo otrokom,
Da ne reagirajo s krohotom?*

G. BELJAK: *Evolucija in Darwin.
To je vse, kar je pomembno.
Če Darwin pravi: zmajev ni,
Potem naj zmaj v pravljicah obstoji.*

VSI: *Kaj naj rečemo otrokom,
Da ne reagirajo s krohotom?*

G. RJAVINA: *Še nedavno smo jim rekli,
Zmaji, samorogi in kentavri,
Pripadajo legendi neresnični,
Če rečemo, da smo v zmoti,
Nas resno več ne bodo jemali.*

VSI: *Kaj naj rečemo otrokom,
Da ne reagirajo s krohotom?*

Ga. SIVINA: *Hm, kaj pa če, kaj pa če?*

G. BELJAK: *Kaj, gospa, kaj?*

Ga. SIVINA: *Kaj pa če jih poimenujemo po svoje?
Si izmislimo živali nove
In rečemo otrokom,
Da o njih se pač še niso učili?*

G. RJAVINA: *Kako genialno, draga gospa!
Nova žival in novo ime!*

VSI: *Vemo, kaj rekli bomo otrokom,
Da ne reagirajo s krohotom!*

Odrasli odidejo do otrok, ki se igrajo z zmajčki in nadaljujejo s songom.

G. BELJAK: *Dragi otroci, semkaj vsi!
Da učiteljica Sivina, nekaj z vami podeli!*

Otroci prenehajo z igranjem in odidejo do gospe Sivine in sedejo okoli nje.

Ga. SIVINA: *Tako otroci, bodite zbrani
Boste kasneje naprej razigrani.
Vem, da vedeti ste želeli,
Kakšne živali so vaši prijatelji osameli.*

G. RJAVINA: *Posedali smo in razbijali možgane.*

G. BELJAK: *Odprli vse knjige in prebrali vse možno.*

Ga. SIVKA: *In po več tednih trdega dela ugotovili,
Da živali poleg vas.
Se imenujejo.*

OTROCI: *Se imenujejo?!*

G. RJAVČEK: *Se imenujejo.*

OTROCI: *(nestrpno) Se imenujejo?!*

Ga. SIVINA: *UGOLINOTI!*

OTROCI: *(navdušeno) Ugolinoti!*

Otroci pričnejo skakljati okoli zmajčkov in prepevati.

OTROCI: *Moj prijatelj ugolino
Pljuva ogenj in ne slino!*

ODRASLI: *Ko povedali smo otrokom,
Niso reagirali s krohotom!*

3. SLIKA V VASI

Sivka, Rjavček in Belko se igrajo z zmajčki. Zmajčki vsake toliko kihnejo dim, zajčki se zasmejijo.

- BELKO: Rjavček, tvoj ugolino mi je pravkar prismodil repek!
- RJAVČEK: Ti prismoda mala, zakaj si prismodil drugi prismodi prismojeni repek!
- SIVKA: *(pokaže proti gozdu)* Kaj je tista oranžna pika, vedeti me mika.
- RJAVČEK: *(pogleda kamor kaže Sivka)* Morda je požar!
- BELKO: *(se zasmeye)* Požar je, požar, kriv pa je tvoj ugolino!
- RJAVČEK: *(jezno)* Da ni morda kriv tvoj ugolino, ki se tako nedolžno smehlja.

Oranžna pika se približa, izkaže se, da gre za lisjaka.

- LISJAK: Pozdravljeni, otroci.
- ZAJČKI: Pozdravljeni, gospod Lisjak!
- LISJAK: Kje pa imate odrasle?
- BELKO: Jih grem iskat.

Belko odide po odrasle zajce.

- SIVKA: Dajte, povejte prosim, gospod Lisjak, kako navadno poimenujete male lisjake, ko prikobacajo na svet?
- LISJAK: Navadno jih poimenujemo po najbolj izraziti lastnosti, ki mali lisjaček jo premore.
- SIVKA: Kaj to pomeni?
- LISJAK: Če je najbolj poseben zaradi tačk, se imenuje Taček, če po kožuhu Kožušček in če po velikem trebuhu, Debelušček.
- SIVKA: *(zmagoslavno pogleda Rjavčka)* Vidiš, sem ti rekla, da ni vsem lisjakom ime Oranžek!
- RJAVČEK: Nisem rekel, da vsem!

Prepir prekineta gospod Rjavina in gospod Beljak zraven njiju skaklja Belko.

- G. RJAVINA: Pozdravljeni sosed! Kaj bo dobrega?
LISJAK: Pozdravljeni gospod Rjavina in gospod Beljak! Prišel sem zaradi prav posebne novice.
G. BELJAK: Kaj res? Kakšne novice?
LISJAK: Kot veste, dober glas seže v deveto vas.
G. RJAVINA: Slab glas pa še dlje, kajne?
LISJAK: V naši vasi smo dobili na znanje, da je v vaši vasi moč videti čisto prave žive zmaje.

Mali zajčki so slišali, kaj je rekel Lisjak, našpičijo ušesa in se približajo starejšim.

- BELKO: Kaj res? Zmaji? Pravi zmaji? Tu v naši vasi?
SIVKA: Motite se, nimamo zmajev.
RJAVČEK: Imamo pa ugolinote, poglejte, tam so!

Rjavček z roko pokaže proti zmajčkom, ki zviti v klobčiče spijo na dvorišču.

- LISJAK: *(sumničavo)* Ugolinoti pravite? Kakšne živali naj bi to bile? Še nikoli nisem slišal zanje.
G. RJAVINA: *(ga prekine)* Gospod Lisjak, kaj če bi raje z nama stopili, se bomo na samem pomenili in še kakšen čajček spili?
LISJAK: Prav.

Starejši odidejo stran, zajčki jim želijo slediti.

- G. BELJAK: Tu ostanite, drugače jih po riti dobite.

ZAJČKI SONG:

***Vedno ena in ista zgodba,
Vedno en in isti ukaz
Tu ostani in ubogaj***

***Ker si majhen ne razumeš
Ne sprašuj in tu ne stokaj
Ko boš večji, boš razumel.***

***Vedno ena in ista zgodba,
Vedno en in isti ukaz,
Tebe se to že ne tiče
Pridno se naprej igray,
Majhen si in ne razumeš,
Ko boš večji, boš razumel.***

4. SLIKA V HIŠI

Gospa Sivina, Gospod Beljak, Gospod Rjavina in Lisjak sedijo za mizo in se pogovarjajo.

- Ga. SIVINA: Ne razumem, kako je lahko ta novica prišla v vašo vas.
LISJAK: Štorklja jo je prinesla, tako kot vse dobre in zanimive novice poprej.
G. RJAVINA: In štorklja vas je nahecala, da gre za zmaje?
LISJAK: Mar niso zmaji?
G. BELJAK: Niso zmaji, temveč so uginoti.
LISJAK: Me vlečete za smrček?
Ga. SIVINA: Kakšen pa ste vseved, če znate šteti do sto tisoč in deset, knjige pa ne znate odpret?
G. RJAVINA: Mar pričakujete od nas, da otrokom povemo, da smo se do sedaj motili in kar tako zmaje za neobstoječe razglasili?
LISJAK: Saj veste, da naša vas lisjakov ter sosednje vasi volkov in drugih bedakov bi z veseljem ogled naročili in vas tudi bogato nagradili?

G. Rjavina, G. Beljak in Ga. Sivina se ob zadnjih Lisjakovih besedah zamislijo.

- G. BELJAK: Pravite, da ogled bi naročili?
Ga. SIVINA: In pravite, da bi nas bogato nagradili?
G. RJAVINA: *(oklevajoče)* Gospod Beljak in gospa Sivina, razmišljam, da mogoče smo se pa vseeno zmotili.
Ga. SIVINA: Tudi jaz menim, da mogoče nismo zaman dvomili.
G. BELJAK: Mogoče smo ga pošteno polomili, ko smo živali za uginote razglasili.
LISJAK: *(se zadovoljno nasmehne ter vstane in se odpravi proti vratom)*
Stvar dobro premislite. Vaš odgovor pa nam preko štorklje sporočite. Nasvidenje!
ODRASLI ZAJCI: Nasvidenje, nasvidenje pa srečno pot!

Lisjak odide, odrasli zajci se spogledajo med seboj in razmišljajo vsak pri sebi.

G. RJAVINA: *(počasi in oklevajoče)* Morda je to priložnost, ki je ne smemo zamuditi.

Ga. SIVINA: Bomo otrokom pač rekli, da smo se motili. Mnogi učenjaki v preteklosti so se prav tako zmotili.

G. BELJAK: Naši zmaji so pravzaprav novo znanstveno odkritje!

Ga. SIVINA: In pravično bi bilo, da odkritje delimo s preostalim svetom.

G. RJAVINA: Če ga ne delimo, bodo drugi prikrajšani.

G. BELJAK: Tako je. Lahko ga s preostalim svetom delimo, v zameno za manjšo vstopnino.

G. RJAVINA: Mislim, da bo tako najbolje za vse. Gospa Sivina pa bo že v šoli razložila in učenjaško zmaje potrdila.

Odrasli zajci se odpravijo pred hišo.

G. BELJAK: *(prične kričati v nebo)* Gospa štoklja! Gospa štoklja!

V vas prileti z neba štoklja in pristane ob odraslih zajcih.

ODRASLI SONG:

***Draga štoklja, pismonoša naša,
Vzemi beležko in pisalo,
Zapiši, kar ti zdaj povemo,
Želimo, da bi do sosedov poletelo.***

Štoklja vzame pisalo in beležko in prične pisati, mali zajčki se radovedno približajo skupini in poslušajo.

***Vsi sosedje in sosede,
Z veseljem vas obveščamo,
Da našo malo vas,
Obiskal je prav poseben stas.
Verjeli nam ne boste,***

***Dokler ne vidite na lastne oči,
Kaj neki se tu godi.
Za samo malo vstopnine,
In mogoče malo napitnine,
lahko vidite čisto pravo
Zmajevsko naravo!***

Ob zadnjih besedah se mali zajčki zdrznejo in priskočijo k odraslim in štoklji.

SIVKA: *(pogleda v beležnico od štoklje)* Sem slišala pravilno?
Zmajevsko naravo? Kakšne laži pa trosite? Kakšni zmaji, kakšna
čuda? Še včeraj ste trdili, da naši prijatelji ugolinoti se imenujejo!

RJAVČEK: Kakšni ogledi, kakšna vstopnina? Igrali bomo nogomet in to je
vse, kar na ogledu bo naslednji dan!

*Štoklja zapre beležko in vzleti v nebo, starejši zajci zavzdihnejo in se spogledajo
med sabo.*

5. SLIKA UČILNICA

Sivka, Rjavček in Belko sedijo v učilnici. Gospa Sivina piše in riše po tabli in razlaga.

Ga. SIVINA: In po teh razlagah, ki so jih ljudje popisali in raziskali, vaši novi prijatelji ustrezajo merilom zmajev, za katere nikoli poprej, ni bilo ustreznih dokazov.

Rjavček glasno zazeha, gospa Sivina ga grdo pogleda.

Ga. SIVINA: Gospodič Rjavček, te moja razlaga morda dolgočasi?

RJAVČEK: *(v zadregi)* Nikakor ne, gospa Sivina, muha mi je priletela v smrček pa sem moral...

Ga. SIVINA: Muha praviš?

RJAVČEK: Tako je. Taka mala muha, čisto suha...

Ga. SIVINA: *(strogo)* Poslušaj bolj pozorno!

RJAVČEK: Seveda, se opravičujem gospa Sivina.

Ga. SIVINA: Dobro. Ima kdo kakšno vprašanje?

SIVKA: *(dvigne roko)* Kakšne živali pa so torej ugolinoti?

Ga. SIVINA: *(izgovarjajoče)* Skrivnostne. Nedokazane... Še kakšno drugo vprašanje?

RJAVČEK: *(dvigne roko)* Zakaj ste govorili, da bodo naši novi prijatelji postavljeni na ogled?

Ga. SIVINA: Kadar se pojavi novo odkritje, znamenitost, se pojavi povpraševanje in zanimanje za ogled... Prebivalci sosednjih vasi so izrazili željo, da si vaše odkritje ogledajo. In bilo bi sebično, če bi bili samo mi deležni pogleda na to čudo narave. Še kakšno vprašanje?

SIVKA: *(dvigne roko)* Torej, če so zmaji resnični... Kako pa je na primer s samorogi?

Ga. SIVINA: Aha, samorogi...

Gospa Sivina pobriše tablo in nanjo nariše samoroga in prične razlagati. Sivka zbrano poslušša, Rjavček in Belko pričneta spakljivo klepetati med sabo.

RJAVČEK IN BELKO SONG:

RJAVČEK: *Ena plus ena je piška pečena.*

BELKO: *Jajce in jajce omleta narejena.*

RJAVČEK: *Sloni so iz Afrike.*

BELKO: *Pingvini z Antarktike.*

RJAVČEK: *Pred ki ko ker da če vejica skače.*

BELKO: *Rdeča in modra naredita vijolo.*

OBA SKUPAJ: *Zunaj je sonce, ki čaka na nas
Mi pa tu notri, s smrčki v knjigah.*

BELKO: *Noji ne letajo.*

RJAVČEK: *Piščančki ne plavajo.*

BELKO: *Kolumb je Ameriko odkril.*

RJAVČEK: *Največja reka pa je Nil.*

BELKO: *Kamen na kamen palača.*

RJAVČEK: *Zrno na zrno pogača.*

OBA SKUPAJ: *Zunaj je sonce, ki čaka na nas
Mi pa tu notri, s smrčki v knjigah.*

RJAVČEK: *Po angleško se kužku reče dog.*

BELKO: *Hrenovki v štručki pa hot dog.*

RJAVČEK: *Azija je največja celina.*

BELKO: *Mont Everest je na svetu najvišja višina.*

RJAVČEK: *Pesmi sestavlja do-re-mi-fa-so-la-ti-do.*

BELKO: *In solato posolimo s soljo.*

OBA SKUPAJ: *Zunaj je sonce, ki čaka na nas
Mi pa tu notri, s smrčki v knjigah.*

Zvonec zazvoni za konec pouka. Zajčki veselo pospravijo knjige.

Ga. SIVINA: Ne pozabite narediti domače naloge iz poštevanke!

ZAJČKI: Ne bomo, ne bomo!

Ga. SIVINA: In ne pozabite, da je popoldne otvoritev! Bodite prijazni do obiskovalcev iz sosednjih vasi! Vljudno pozdravite vsakogar!

Zajčki veselo odskakljajo ven, gospa Sivina prične brisati tablo, na kateri je narisana samorog.

6. SLIKA V VASI

Zmaji so zaprti v kletke sredi vasi. Okoli je pisano okrašeno, privlačno za oko. Okoli kletk so različne živali iz sosednjih vasi (lisice, volkovi, želve, veverice, itd.). Poleg kletk je stojnica, na kateri Gospod Rjavina pobira vstopnino, Gospa Sivina poje poleg stojnice. Sivka, Rjavček in Belko stojijo ob strani in opazujejo dogajanje.

**Ga. SIVINA song: Pridite prav vsi pogledat,
To čudo majhno in boječe,
Majhno in svetleče,
Majhno in leteče.**

**Pridite prav vsi pogledat,
Bruhajo vam ogenj,
Letijo v nebo,
S krili kot jih še ni bilo.**

**Za pet denarjev le pogledajte,
Za deset pobožajte in se nasmejte.**

VEVERICA: Kako so lepi!
LISJAK: Nenavadni!
LISICA: Nevsakdanji!
VOLK: In zabavni!
LISJAK: Pogledaj, kako se preteguje!
VEVERICA: Pogledaj, kako ima lep rep!
LISICA: Če ga dregneš, skrije glavo!
VOLK: Če ga gledaš, zleze v kot!
VEVERICA: Svetijo se vsak po svoje!
LISJAK: V gobčku skrivajo nekakšne zobke!
LISICA: Z noskom bruhalo lahko bi ogenj!
VEVERICA: S krili poleteli stran!
VOLK: Kakšno čudo!

LISJAK: Kakšna najdba!
LISICA: Zagotovo vredno denarja!

Belko, Sivka in Rjavček se oddaljijo od kletk in pričnejo jezno šepetati drug drugemu.

BELKO: Njihove luske se še komaj kaj svetijo, a oni pravijo, da so prekrasni?!

SIVKA: Cele dneve so v kletki!

RJAVČEK: Ponoči žalostno samevajo!

BELKO: Rekli so nam, da zmaji niso več za igranje, samo še za ogledovanje!

RJAVČEK: Gledajo jih kot da so vaza, slika ali kip.

SIVKA: Kot da niso živa bitja iz mesa in kosti.

BELKO: Vsak dan bolj nesrečni, vsak dan bolj resnobni.

RJAVČEK: Nikoli nasmejani, nikoli več igrivi.

SIVKA: Mislita, da je to napaka naša?

RJAVČEK: Kako to misliš?

SIVKA: Mi smo jih našli in mi sem prinesli...

BELKO: Če bi jih v gozdu pustili...

RJAVČEK: Če bi se v svojem okolju izvalili...

Rjavček, Sivka in Belko obmolknejo in pričnejo premišljevati vsak pri sebi, pri kletkah se direndaj nadaljuje.

LISICA: Ko še malo zrastejo, lahko postali bi prevozno sredstvo!

VOLK: Hitreje mi bi potovali!

LISJAK: Lahko imeli bi jih za kurjavo!

VEVERICA: Nič več nabiranja drv in lubja za ognjišče!

Rjavček, Belko in Sivka še malo premišljujejo, nato Sivka veselo poskoči.

SIVKA: Imam odgovor in rešitev!

RJAVČEK: Daj povej in nam zaupaj!

SIVKA: Pa ne tu! Kaj če nas kdo sliši!

BELKO: Kaj predlagaš?
SIVKA: Danes, ko ura polnoč bo odbila, se dobimo ob kletkah.
BELKO: *(prestrašeno)* Ponoči? Ponoči je vendar tema in ne smemo ven.
Če mama in ati ugotovita...
SIVKA: Če nočeš, ti ni treba.
BELKO: Nisem rekel, da nočem...
SIVKA: To ni misija za strahopetne!
RJAVČEK: Jaz pridem!
SIVKA: Dobro. Rjavček, ob kletki opolnoči, Belko, ti pa kakor želiš.

Zajčki odskakljajo vsak v svojo smer.

7. SLIKA V VASI

Polnoč. Sivka že stoji ob kletki s spečimi zmaji. Rjavček se ji pridruži.

RJAVČEK: Komaj sem se izmuznil iz hiše.

SIVKA: Lahko kar greva... Dvomim, da Belko pride.

K kletkam negotovo prisopiha Belko.

BELKO: Kaj torej je načrt?

SIVKA: K potoku gremo.

BELKO: *(prestrašeno)* Ven iz vasi?

SIVKA: *(osorno)* Te kaj skrbi?

BELKO: *(negotovo)* Le manjše stvari.

RJAVČEK: Kaj pa?

BELKO: Pajki in kače.

SIVKA: Lahko ostaneš tu, da se ne podelaš v hlače.

Sivka in Rjavček se odpravita. Belko nekaj časa negotovo gleda za njima, nato še sam krene in ju dohiti.

8. SLIKA OB POTOKU

Sivka, Belko in Rjavček stojijo ob potoku. Belko in Rjavček čakata, da Sivka spregovori.

- SIVKA: Še pomnita pouka, ko smo se učili o zmajih?
RJAVČEK: Jaz nisem bil pri stvari...
BELKO: Jaz poslušal sem samo z ušesom enim...
SIVKA: Gospa Sivina nam je razložila, da morda nekje, kjer zemeljsko oko ne vidi, živijo samorogi. So varuhi nedolžnosti in pravice. In če kateri živali se godi krivica...
RJAVČEK: *(se spomni in jo dopolni)* Prihitijo na pomoč in rešijo bitje nebogljeno ali izgubljeno.

Belko se med pogovorom zgolj objema z rokami in živčno pogleduje levo, desno, gor in dol.

- SIVKA: Tako je. In da se samorogom lahko sporoči krivica, obstaja prav poseben skrivni znak...
RJAVČEK: *(se ponovno spomni in jo dopolni)* V nebo poslanih devet dimnih signalov in v reko zaporedno vrženih sedem malih kamnov!
SIVKA: Napravimo torej ogenj in poiščimo kamenje.
RJAVČEK: Sivka, ti napravi ogenj, jaz po kamne se odpravim in Belko...
SIVKA: Belko ti pa tu postoj in ničesar se ne boj.

Belko boječe prikima. Sivka prične nabirati veje, Rjavček prične iskati kamne, Belko še vedno samo živčno stoji in pogleduje levo, desno, gor in dol. Sivka kmalu naredi dovolj velik kupček vej in Rjavček se vrne z nabranim kamenjem.

- RJAVČEK: Evo, sedem pa še dva v rezervi. Našel sem še ogromen list za pošiljanje signalov.
SIVKA: Odlično. Napravimo ogenj.

Belko še vedno le prestrašeno gleda, Rjavček in Sivka pripravita ogenj. Sivka nato pobere nabrano kamenje in stopi ob potok, Rjavček vzame v roke ogromen list in stopi ob ogenj.

RJAVČEK: Si pripravljena?

SIVKA: Mar kdaj nisem? Devet signalov, ne pozabi!

RJAVČEK: Tri... štiri... zdaj!

Rjavček prične z listom delati dimne signale iz ognja. Sivka jih šteje, Belko pozabi na strah in prične z zanimanjem opazovati. Občuti razburljivost.

SIVKA: Ena... dva... tri... štiri... pet... šest... sedem... osem... devet!

RJAVČEK: In še sedem pljuskov kamenja ob gladino potoka!

Sivka prične metati kamenje, Rjavček jih šteje, Belko z zanimanjem opazuje kamenje, ki pada v potok.

RJAVČEK: Ena... dva... tri... štiri... pet... šest...

Ob zadnjem kamenčku Sivka pogleda Belka in mu pomoli kamenček.

SIVKA: Hočeš ti vreči?

Belko prikima, vzame kamen in ga vrže v reko.

RJAVČEK: Sedem!

Belko, Rjavček in Sivka utihnejo in zrejo v potok.

RJAVČEK: In kaj sedaj?

SIVKA: Ne vem.

RJAVČEK: Ne veš?

SIVKA: Gospa Sivina ni povedala, kaj naj bi se za tem zgodilo...

Belko se zazre v nebo in prestrašeno vzklikne.

BELKO: Kaj je to?!

Sivka in Rjavček se zazreta v nebo. Iz neba prihaja vijolična, mistična svetloba, ki se jim približuje. Sivka, Belko in Rjavček se prestrašeno skrijejo za grmovje. Vijolična svetloba pristane na zemlji, iz nje nastanejo samorogi.

SIVKA: Beli kot sneg...

RJAVČEK: Z enim samim rogom na glavi...

BELKO: Pa to se vendar...

SIVKA: SAMOROGI!

Zajčki odidejo do samorogov in jih pobožajo po glavi.

ZAJČKI SONG: Z vodo in ognjem smo vas klicali
Naši prijatelji bi rabili pomoč.
Nesrečni in sami tam so ostali.
Kihajo bolno zelo pozno v noč.

Samorogi si oprtajo male zajčke na hrbet in skupaj odjezdijo proti vasi.

9. SLIKA

V VASI

Samorogi z zajčki na hrbti prispejo v vas k kletkam. V njih so speči zmajčki, ki se ob prihodu pričnejo prebujati. Zajčki skočijo s samorogovih hrbtov. Samorogi odprejo kletke, izvabijo iz njih zmajčke, in jih pričnejo nežno božati in zibati. Sivka, Belko in Rjavček se prav tako stisnejo vsak k enem zmajčku.

ZAJČKI ZAKLJUČNI SONG:

***V naših srčkih vedno prostor,
Prostor, vedno bo za vas.
Z mislijo na vas, hitreje bil bo srček naš.
Spomin bo večer, nepozaben,
Četudi moramo si reči: zbogom.
Če imaš nekoga rad, mu dopustiš,
Da pojde tja, kjer srečo najde.
Zbogom bitjeca prelestna.
Žal tu in zdaj sreče ni za vas,
A sreča vas počaka tam,
Kamor samorogi vas poneso.
Tam, kjer vas žal nikoli več,
Ne bo videlo zemeljsko oko.***

***V naših srčkih vedno prostor,
Prostor, vedno bo za vas.***

Samorogi si oprtajo zmajčke na hrbet in s pomočjo vijolične svetlobe iz neba, poletijo z zmajčki na hrbtu v nebo. Zajčki gledajo za njimi in jim mahajo.

ZASTOR